

[Glistrup]

forbyde Danmarks Radio eller hr. Schleimann, eller hvem der er tale om, at købe nogle optagelser fra De Olympiske Lege i Seoul, opførelser på et eller andet Londonteater eller lignende. Det kunne man da glimrende købe, selv om vi ikke havde nogen ophavsretslov her i dette land. Derfor var i hvert fald det argument fra kulturministerens side et fejlslagent lod i vægt-skålen.

Men kulturministerens og de andre ordføreres indstilling var konservativ i den allerringeste og elendigste mening, ordet »konservativ« overhovedet kan bruges i. Jeg synes bestemt ikke, denne debat med de foregående talere har været det danske Folketing værdig i henseende til fremtidsorientering.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi ikke har en postminister, men en kommunikationsminister.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu skal man selvfølgelig ikke give sig af med at spå om fortiden. Men alligevel tør jeg næsten vædde på, at hr. Glistrup ville have haft en undskyldning for at føre fuldkommen den samme argumentation imod kunst og kultur, hvis han havde levet på H. C. Andersens tid, som han har i dag.

Mig bekendt blev H. C. Andersen, som hr. Glistrup også selv sagde, født i 1805. Og i 1813 var der statsbankerot her i landet. Der kom en meget stor fattigdom her i landet. Men der var en eller anden konge, hvis navn jeg altid glemmer, som fandt ud af, at selv om vi var fattige, skulle vi ikke også blive dumme. Derfor gjorde man noget for kunst og kultur: Man byggede Charlottenborg, og man lavede mange andre ting i det århundrede, der fulgte efter statsbankerotten. Præcis som man – i øvrigt uden sammenligning – i dag i Nicaragua, som er fattigt og hærget af krig og økonomiske vanskeligheder, siger, at kulturen og en udvikling af det kulturpolitiske er kolossalt vigtig for genopbygningen af landet.

Jeg ved godt, at H. C. Andersen ikke havde det særlig godt i sin tidlige ungdom; han måtte gå gruelig meget igennem, før han blev anerkendt. For dengang som nu kunne man diskutere, hvad der var kvalitet, og hvad der ikke var

kvalitet. Der fremstilles i dag mange værker, som, når der er gået nogle år, vil blive vurderet som lige så værdifulde og lige så gode udtryk for vor tid, som H. C. Andersens og senere van Goghs kunst blev opfattet som udtryk for deres. Derfor mener jeg, hr. Glistrup har povet sig meget langt ud i sin argumentation for, at vi ikke skal opretholde muligheden for at give kunstnere, kunsten og kulturen en rimelig baggrund også i dag.

Arne Melchior (CD):

Hr. Glistrup siger, at menneskeheden er rigeligt forsynet med kunst. Det får mig til at tænke på en skolelærer, der havde fortalt 1. klassen om Adam og Eva, og som sluttede sin fremstilling med at sige, at vi altså alle sammen stammer fra dette det første menneskepar. Hvorpå lille Ole sagde: Min far siger ellers, at vi stammer fra aberne. Dertil sagde læreren: Du kan hilse din far og sige, at han måske nok, men jeg altså ikke.

Således må jeg sige til hr. Glistrup, at det er muligt, der er kunst nok for ham. Personlig føler jeg mig overbevist om, at også selv om der er mere kunst, end jeg kan nå at overkomme at gøre mig bekendt med, vil der blive frembragt kunst i ordets bredeste forstand, så længe der er mennesker på kloden, og sådan bør det vel også være. Alene udviklingen i teknik frembyder jo så uendelig mange muligheder for ny kunstudfoldelse, som man ikke kendte i de af hr. Glistrup omtalte tidligere århundreder, at det alene er svar nok. Men også uden det ville menneskets skaberkraft på disse områder naturligvis ikke kunne stækkes.

Jeg må beundre, at den fordom så dygtige jurist hr. Glistrup kan få sig til at sige: Når dette forslag engang bliver vedtaget – for han må vide, at det kun får Fremskridtspartiets stemmer, eller rettere sagt, at det aldrig kommer til anden afstemning eller til afstemning i det hele taget – og at den samme hr. Glistrup kan svinge sig op til at sige, at han kan overskue alt, hvad der findes inden for musik og litteratur og bildende kunst, og at han synes, at der inden for alle disse områder er rigeligt og mere, end menneskeheden har brug for. Det har hr. Glistrup sagt, men jeg beundrer ikke en sådan selvovervurdering, som den slags udtalelser er udtryk for.